

ทุเรียนจะกลายเป็นผลไม้ส่งออก 5 อันดับแรกของฟิลิปปินส์ หลังจีนเปิดให้นำเข้า

นาย Emmanuel Belviz ประธานสมาคมอุตสาหกรรมทุเรียนแห่งเมืองดาเวา (The Durian Industry Association of Davao City) กล่าวว่า สมาคมฯ กำลังทำงานร่วมกับกระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ (Department of Agriculture) ในการวางรากฐานสำหรับการค้าส่งออกทุเรียนไปยังประเทศจีน รวมถึงการจัดเตรียมเอกสารและข้อกำหนดความปลอดภัยด้านสุขอนามัย ทั้งนี้ ประธานสมาคมฯ เห็นว่าทุเรียนจะเป็นสินค้าศักยภาพของฟิลิปปินส์ในตลาดส่งออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับทุเรียนพันธุ์ Puyat และ Duyaya และทุเรียนอาจเป็น “หนึ่งในสินค้าส่งออกอันดับต้น ๆ ของประเทศฟิลิปปินส์ในอีก 5 ปีข้างหน้า” นอกจากนี้ ประธานสมาคมฯ กล่าวเสริมว่า กระทรวงเกษตรควรจัดให้มีการฝึกอบรมเพิ่มเติมสำหรับเกษตรกรเพื่อเรียนรู้วิธีการผลิตผลทุเรียนที่สามารถแข่งขันได้ทั่วโลก โดยฟิลิปปินส์ยังจำเป็นต้องผลิตผลทุเรียนให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น รวมทั้งยังต้องปรับปรุงความปลอดภัยด้านสุขอนามัย เนื่องจากการส่งออกต้องมีใบรับรองจำนวนมาก และหวังว่าสมาคมฯ จะร่วมกับกระทรวงเกษตรเพื่อช่วยให้เกษตรกรเข้าถึงตลาดได้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ตามรายงานของกระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ล่าสุดระบุว่า ฟิลิปปินส์และจีนได้บรรลุข้อตกลงในการส่งออกทุเรียนสด ปริมาณอย่างน้อย 54,000 เมตริกตันไปยังประเทศจีน และขณะนี้สำนักงานระดับภูมิภาคในเมืองดาเวาของกระทรวงเกษตรกำลังดำเนินการตามแผนพัฒนาระยะเวลา 5 ปี โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างการสนับสนุนทางเทคนิค การจัดหาปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง และสิ่งอำนวยความสะดวกหลังการเก็บเกี่ยวให้แก่เกษตรกร

นาย John Tan ประธานเจ้าหน้าที่บริหารของบริษัท Eng Seng Food Products กล่าวว่า บริษัทฯ มีเป้าหมายที่จะส่งออกทุเรียนพันธุ์ Puyat พันธุ์ Duyaya และพันธุ์ D101 จำนวน 300 - 500 ตู้คอนเทนเนอร์ ขณะที่นาย Raul Q. Montemayor ผู้จัดการสมาพันธ์เกษตรกรอิสระแห่งชาติ กล่าวว่า ฟิลิปปินส์ยังจำเป็นต้องดำเนินการปรับปรุงความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมทุเรียนอย่างมากตั้งแต่การผลิต

- นโยบายภาครัฐ
 เศรษฐกิจการลงทุน
 แนวโน้มการตลาด
 รายงานสินค้าและบริการ

ไปจนถึงการตลาด และต้องเผชิญการแข่งขันทั้งจากประเทศไทย เวียดนาม อินโดนีเซีย และมาเลเซีย รวมทั้งตั้งข้อสังเกตว่าฟิลิปปินส์จะสามารถแข่งขันกับประเทศดังกล่าวได้หรือไม่ เนื่องจากอุตสาหกรรมทุเรียนของประเทศเพื่อนบ้านนำหน้าไปมากแล้ว นอกจากนี้ ฟิลิปปินส์จำเป็นต้องศึกษาโอกาสระยะยาวสำหรับตลาดทุเรียน และเตรียมพร้อมสำหรับผลกระทบเชิงลบ เช่น ปริมาณผลผลิตที่มากเกินไป ทั้งนี้ ปริมาณการเก็บเกี่ยวทุเรียนต่อปีในปัจจุบันของฟิลิปปินส์อยู่ที่ประมาณ 75,000 ตัน ซึ่งบ่งชี้ว่าเป้าหมายการส่งออกอาจนำผลผลิตมากกว่า 2 ใน 3 ของผลผลิตออกจากตลาดภายในประเทศ โดยปัจจุบันราคาทุเรียนหน้าฟาร์มในเมืองดาเวาอยู่ที่ 60 เปโซต่อกิโลกรัม และ ราคาหน้าฟาร์มอาจจะลดลงเหลือ 20 - 25 เปโซต่อกิโลกรัมในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวสูงสุดซึ่งเริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม สำหรับราคาขายปลีกอยู่ที่ 90 เปโซต่อกิโลกรัม นอกจากนี้ นาย Montemayor ยังกล่าวเตือนถึงสถานการณ์ต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น เช่น ราคาทุเรียนที่อาจแพงขึ้น หรือการสั่งจอบทุเรียนคุณภาพดีที่สุดไปยังตลาดจีน อีกด้วย

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Business World

บทวิเคราะห์และข้อคิดเห็น

- ทุเรียนเป็นผลไม้ที่นิยมปลูกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะในประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย และฟิลิปปินส์ โดยได้ชื่อว่าเป็นราชาแห่งผลไม้เมืองร้อน ทั้งนี้ ตามข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติฟิลิปปินส์ (PSA) ระบุว่าในปี 2562 มีพื้นที่ปลูกทุเรียน 16,678 เฮกตาร์ มีจำนวนต้นทุเรียน 1,342,881 ต้น และมีผลผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ 79,284 ตันต่อปี โดยเมืองดาเวาเป็นแหล่งเพาะปลูกทุเรียนรายใหญ่ของประเทศและได้ชื่อว่าเป็นเมืองหลวงทุเรียนของฟิลิปปินส์ โดยมีการผลิตทุเรียนคิดเป็นร้อยละ 78 ของการผลิตทั้งหมดของประเทศสำหรับสายพันธุ์ทุเรียนยอดนิยม ได้แก่ Puyat และ D101 เนื่องจากทนต่อศัตรูพืชและออกลูกมากกว่าพันธุ์ชื่อดังอื่นๆ นอกจากนี้ พันธุ์ทุเรียนได้รับความนิยมส่วนใหญ่ในฟิลิปปินส์ มีต้นตระกูลมาจากพันธุ์ทุเรียนพันธุ์ไทยอย่างชัดเจนอีกด้วย เช่น Duyaya, Nanam, Alcon Fancy, Obusa และ GD-69 ล้วนเป็นลูกหลานของเมล็ดพันธุ์ที่มาจากประเทศไทย โดยผลผลิตทุเรียนของฟิลิปปินส์จะออกผลช่วงระหว่างเดือนกรกฎาคม-ตุลาคม อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาอุตสาหกรรมทุเรียนของฟิลิปปินส์ยังคงประสบปัญหาด้านผลผลิตและมีคุณภาพต่ำ เนื่องจากการใช้พันธุ์ทุเรียนที่ให้ผลผลิตต่ำ เทคโนโลยีที่ค่อนข้างล้าสมัย และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวที่ไม่ดี นอกจากนี้ในแต่ละปี ฟิลิปปินส์ต้องเผชิญกับความเสียหายจากภัยพิบัติธรรมชาติจากพายุไต้ฝุ่นและสภาพอากาศที่รุนแรงซึ่งอาจสร้างความเสียหายแก่พืชผลทางการเกษตร ทำให้มีศักยภาพในการส่งออกไม่มากนัก
- ผลจากการเดินทางเยือนประเทศจีนอย่างเป็นทางการของประธานาธิบดีเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส จูเนียร์เมื่อเดือนมกราคม 2566 ที่ผ่านมา ทำให้เกิดการลงนามร่วมกันระหว่างกระทรวงเกษตรของฟิลิปปินส์และสำนักบริหารศุลกากรทั่วไปของจีนในข้อตกลงด้านสุขอนามัยสำหรับการส่งออกทุเรียนสดของฟิลิปปินส์ไปยังจีนจึงนับว่าเป็นอีกก้าวของความร่วมมือทางการเกษตรระหว่างฟิลิปปินส์และจีน ทั้งนี้ ทุเรียนถือเป็นผลไม้

นโยบายภาครัฐ เศรษฐกิจการลงทุน แนวโน้มการตลาด รายงานสินค้าและบริการ

ยอดนิยมของชาวจีน ทำให้การเข้าถึงตลาดจีนเป็นโอกาสยิ่งใหญ่สำหรับเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนในฟิลิปปินส์ ในการช่วยเพิ่มรายได้ รวมถึงทำให้ทุเรียนของฟิลิปปินส์เป็นที่รู้จักมากขึ้นด้วย และคาดการณ์ว่าจีนจะกลายเป็นจุดหมายส่งออกทุเรียนขนาดใหญ่ที่สุดของฟิลิปปินส์ในอนาคต เนื่องจากการบริโภคทุเรียนของชาวจีนมีแนวโน้มเติบโตเพิ่มขึ้นทุกปี และด้วยฐานจำนวนประชากรขนาดใหญ่มากถึง 1,400 ล้านคน ส่งผลให้จีนเป็นตลาดที่มีศักยภาพสูงมาก รวมทั้งผู้บริโภคชาวจีนยังมีกำลังซื้อสูงอีกด้วย ทั้งนี้ ที่ผ่านมา ไทยเป็นประเทศเดียวที่ได้รับอนุญาตการส่งออกทุเรียนสด (เปลือก) ไปยังประเทศจีน เนื่องจากรัฐบาลไทยและจีนมีการลงนามในพิธีสารว่าด้วยการนำเข้าและส่งออกผักผลไม้ผ่านประเทศที่สาม โดยทุเรียนสดที่เข้ามาจำหน่ายในประเทศจีนมากกว่าร้อยละ 75 เป็นทุเรียนจากประเทศไทย และข้อมูลในปี 2564 เกือบร้อยละ 90 ของยอดส่งออกทุเรียนทั้งหมดของไทยถูกส่งไปตลาดจีน โดยไทยมีมูลค่าส่งออกทุเรียนสดเกือบ 4 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ซึ่งมากกว่าการส่งออกสินค้าเกษตรของฟิลิปปินส์ไปยังจีนถึงสามเท่าในช่วงเวลาเดียวกัน ทั้งนี้ ทุเรียนนำเข้าจากไทยได้กลายเป็นหนึ่งในผลไม้ยอดนิยมสำหรับกลุ่มลูกค้าชาวจีนในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา เมื่อเทียบกับบรรดาผลไม้นำเข้าทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันการเป็นประเทศผู้ส่งออกทุเรียนสดไปจีนเพียงรายเดียวของไทยได้กลายเป็นอดีต เนื่องจากรัฐบาลจีนได้อนุญาตให้นำเข้าทุเรียนสดจากประเทศอื่นๆ ได้เพิ่มเติม อาทิ เวียดนาม และล่าสุดจีน ได้อนุญาตให้นำเข้าทุเรียนสดจากประเทศฟิลิปปินส์ ดังนั้น จึงคาดว่า การแข่งขันในตลาดทุเรียนของจีนจะเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ แม้ว่าในระยะสั้นการส่งออกทุเรียนของฟิลิปปินส์ไปยังจีนจะยังไม่ส่งผลกระทบต่อตลาดของไทยเนื่องจากฟิลิปปินส์ยังคงมีผลผลิตไม่มาก และมีคุณภาพสูงทุเรียนไทยไม่ได้ รวมถึงอุปสรรคในด้านการขนส่ง แต่ในอนาคต หากฟิลิปปินส์สามารถพัฒนาและเพิ่มผลผลิตทุเรียนให้มีปริมาณมากขึ้นและมีคุณภาพที่ดีขึ้นได้ อาจจะเข้ามาแย่งส่วนแบ่งตลาดทุเรียนของไทยในตลาดจีน ดังนั้น ผู้ประกอบการไทยควรเตรียมความพร้อมและควรรักษาคุณภาพและปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชอย่างเคร่งครัด รวมถึงการประชาสัมพันธ์และสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้บริโภคชาวจีนเกี่ยวกับคุณภาพและความแตกต่างของทุเรียนไทย กับทุเรียนจากประเทศอื่นๆ

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

31 มีนาคม 2566

นโยบายภาครัฐ เศรษฐกิจการลงทุน แนวโน้มการตลาด รายงานสินค้าและบริการ